

(Savadsız savadlı)Eğitimli –Eğtimsiz

O zamana kadar annemden ayrılmadığım için ağlaya –ağlaya çocuklar bahçesine doğru annem elimden sürüklüyordu . çocuklar bahçesine vardık. annem dil – ağızla çocuklar bahçesine bırakıp döndü.Öğretmenim önümü keserek kapıyı kapaltıp‘ bana bağırp göz dağı Verdi. Ağlayarak fırsat arayıp çocuklar bahçesinden kaçmağı düşünürdüm. Bir anda öğretmenim başı aşağı olduğunda fırsat bulup kapıyı açıp eve doğru kaçtım. Yarını ve ertesi de ilk gün gibi günler gibi.Ağlayarak çocuklar bahçesine gitmek ve fırsat bulduğumda çocuklar bahçesinden kaçmak. Sonunda annem göz yaşlarıma dayanamadı çocuklar bahçesine göndermekten vaz keçti.

Bir yıl geçti .okullar yeniden açıldı ve yenede aynı hadiseler.Lakin annem bu yıl daha rahat idi.

çünkü beni ortancıl kardeşimle okula gönderiyordu. Okulda kardeşimle beraber dördüncü sınıf sırasında saklanıp içeri giden zaman öğretmenim alıp kendi sınıfimize götürüyordu. Okuldan kaçmağıma rağmen gittikçe okula alıştım.

Yavaş-yavaş okumaya başladım . Bir gün aşağı puan ile eve geliyordum bir gün yüksek puan ile .Bir gün ağlayarak eve döniyordum bir gün gülerek.Artıq çalışıp ilerledim. Tanrı yardımcısı olsun Öğretmenimin beni nasıl okumaya alıştırdı bile bilemiyorum. Bir yıl geçiş verdi İkinci sinife geçtim.Ancak ilk okul sınıflarını ve üç yıl orta okulu kazanıp sonra liseye varadım.

İşte abi ve ortancıl kardeşim bazı sınıflarda keçe bilmedikleri için onlarla birlikte okuyurdum. Akra-

e iyi ders

ım. Başka
yat etiketi
u sonralar

ş
gi

r- istemez
teçirdikten

- Hapisten çıkmışam .
- Kitabın ismini söylemedin ya.
- Doğrusu okuya bilmiyorum.
- Diplom kazanıyorum söylemedin ya?
- Türkçe okur -yazar bilmiyorum.
- Nasıl kendi dilini okumak -yazmak öğrenmeden farsça öğrendin?
- Sanki bilmiyormusun okulda Türkçe eğitim yasaktır?
- Biliyorum. Amma ben nasıl öğrendim?
- Nasıl ?
- kendim öğrenmeye çalıştım. Ancak kendin öğrenmelisin ,kimse sana Türkçeni öğretmeyecektir.
- hesap kaç oluyor ?

Kitapların parasını hesaplıyordum ki masa üzerinden kağıt alıp bir şeyler yazdı. Hesabın dedim. Parayı ödeyerek " kitabın ismi sazımın sözüdür."(1) söyler el vermek için elini üzattı. Elimi eline verdim .Sımsıkı sıkıp " İnsanları ve dünyayı tanımalısın.Ancak onları tanımak için ilk önce kendini tanımalısın." Söyler yazdığı kağıdı bana verdi "bunları al oku ".

Sonra dükandan dışarı çıktı.

Kağıda ise bunlar yazılmıştır " dede kurkud- heyder babaya salam(2) – varlık(3) "

Həmin yıl diplom kazandıktan sonra Təhran universitetini də kazandım .Gelecek yılı Təhranda "Varlık" və benzer dergilər arıyordum.

1-Şayır Sahand (Bulud Kara övürlü)in nezmə ekdığı " Dede Kurkud " dastanları kitabı.

2-Tebriz lı şayır Şehriyar ın Türkce şeşir kitabı

3-İranda uzun süreli yayınlanan Türkce bir dergi.

Hasan.M.Ceferzade

Varlıq- No155-1389

Azer Türk- No 11